

[Undervisnings- og forskningsministeren]

stitutionerne selv og decentralisere den helt centrale opgave, som det er at få udvalgt de rigtige af en bunke ansøgninger. Når enhver offentlig og privat virksomhed kan finde ud af at udvælge de bedste blandt et antal ansøgere, så kan institutioner for højere lærdom naturligvis også finde ud af det.

Jeg er glad for, at der tages hul på et nyt princip med martsoptagelsen; nu bliver der en pulje på alle institutioner, som varierer efter, hvor meget institutionerne selv har ønsket at den skulle variere, og hvor institutionerne selv bestemmer, hvem de vil optage.

Naturligvis skal der ikke være unødvendig forvirring med hensyn til institutionernes regler. Jeg er ganske med på det, man gør på Københavns Universitet, hvor man f.eks. sikrer, at der for ensartede uddannelser gælder nogenlunde ensartede kriterier. Det er også praktisk, hvis man på Det Teologiske Fakultet i Århus og Det Teologiske Fakultet i København har nogenlunde ensartede kriterier. Det tror jeg også at institutionerne selv kan se fordelene ved.

Jeg er helt klar over, at det bliver et stort arbejde for institutionerne, specielt første gang. Enhver begyndelse er svær, og enhver forandring giver usikkerhed, men det ville være uforvarligt at køre videre med det gamle, nedslidte system fra 1977, hvorefter en dårlig karakter forfølger en ansøger resten af livet. Og med dårlig karakter mener jeg ikke ansøgerens dårlige karakter, men det, at vedkommende måske har fået en dårlig karakter i et enkelt fag til studentereksamen, hf-, HH- eller htx-eksamen.

Nu er kriterierne altså lagt fast som forudset, der er ingen overraskelser, og de bakkes op af et flertal. Jeg beklager, at forespørgerne ikke ville være med til at afklare de sidste spørgsmål – jeg inviterede jo – men jeg er til gengæld glad for, at alle øvrige partier stod klar til at ekspedere sagen uden forespørgernes hjælp. Det vil forhåbentlig øge samarbejdsviljen i fremtiden, både når det gælder finansloven, og når det gælder uddannelsespolitikken.

Forhandling

Frank Jensen (S):

Forespørgslen i dag er som allerede nævnt fremkaldt af undervisningsministerens bekendtgørelse af 21. november 1990 om adgangsregulering ved de videregående uddan-

nelser. Tilblivelsen af bekendtgørelsen har været en langstrakt proces, der har stået på i flere år, uden at Folketinget dog har været inddraget i arbejdet.

Undervisningsministeren har jo også på dette område benyttet sig af den bekendtgørelsesstyring, som er indført under den nuværende undervisningsminister. Men i dag har forespørgerne fået denne sag trukket ind i Folketinget, så ministeren kan få en reel og saglig debat om den bekendtgørelse, som allerede er underskrevet, men som der også allerede, som det er fremgået af dagspressen, er sket ændringer i. Vi kan jo senere få undervisningsministerens besvarelse af, hvilke ændringer der er sket i den bekendtgørelse, der endnu ikke er tilgået Folketinget.

Kritikken af, at ministeren gennem disse år har rejst debatten om tilrettelæggelsen af et nyt optagelsessystem, skal ikke opfattes sådan, at Socialdemokratiet finder det nuværende optagelsessystem perfekt. Det nuværende system kritiseres for at være uretfærdigt og stift og for at presse karakterkravene og karaktærræset i vejret på ungdomsuddannelserne. Men er realiteten ikke, at den kritik altid med rette kan fremføres, så længe optagelsessystemet er indrettet til at sortere kvalificerede unge væk fra uddannelse? Tænk, hvis den nuværende undervisningsminister havde brugt de samme kræfter på at finde flere uddannelsespladser, på at øge kapaciteten, som i årenes løb er brugt til at opbygge nye systemer, hvis eneste formål er at skabe nye barrierer for at mindske de unges muligheder for at komme i uddannelse!

Den eneste reelle løsning på adgangs begrænsningsproblemerne er at udvide antallet af uddannelsespladser, og det vil også i sig selv fjerne den væsentligste kritik mod det adgangsbegrænsningssystem, vi har. Jeg konstaterer med tilfredshed, at det pres, som bl.a. Socialdemokratiet har lagt på skiftende borgerlige regeringer, nu er ved at bære frugt.

Kapaciteten er blevet udvidet også på de videregående uddannelser ifølge et forlig mellem den tidligere KVR-regering og Socialdemokratiet og SF i 1990. Men vi fik desværre ikke den aftale, som vi ønsker os, nemlig en egentlig aftale om over en kort årrække at få afviklet adgangsbegrænsningen; vi fik kun en etårig aftale om flere pladser. Ansvarer herfor var regeringens, den ønskede ikke at indgå en aftale om en flerårig afvikling af adgangsbegrænsningen.